perremehhi olli ühtlasi moisa tulnud, ja ka Hanso naese suggulased: Jaan Turd ja Peter Kald. Kumbki neist lubbas ühhe perre weddo päiwi omma peale wõtta ja sellega leppida, mis Hans pakkus. Teised perremehhed wangutasid peat, ei arwand sedda mitte korda minnewat, ja kaebasid, et sest tulleb wimaks wallale kahjo. Agga moisa wannem kitis Jani ja Peetri wägga, seädis ka neid wõõrmindriks Hansoga, ja lubbas isse kolmandama teomehhe panna moisa leiwaga ja lomadega teggo teggema; Hanso käest ei noudnud temma ennam kui ühheksa tündrit wilja, pool rukkit, pool ohre. Siis piddid teised wait jäma.

Moisa poolt tehti kirja Ma-kohtusse, ja läksid määratud päwal sinna, Hans, ja Jaan, ja Peter ja keik kohtomehhed. Waeste laste warra todi ühtlasi sinna; müdi keik lomad ja riistad ärra, agga rahha jäi Kohtusse. Seäl tehti igga waese lapse warra selgeks, ja kellele middagi olli jänud, selle heaks pandi temma rahha intresside peale wälja. Hans sai Kohto polest keige ühheteistkümne lapse kõrwa wõõrmindriks kinnitud omma kahhe abbimeestega; ühtlasi kinnitati temma kätte need kolm tühjaks sanud perret, nenda kui moisas olli rägitud. Walla kohtomehhed kaebasid ta, et Hanso kätte nüüd jääb nelli perret, ja et se läbbi taotab wallale kahjo tulla; agga kohhus augutas neid, et nemmad püüdsid sedda keelda, kuida waesi lapsi woiks kaswatada.

Wata kuida Hans nüüd hakkas peale.

Nihho perresse panneb Hans kaks waest wanna innimest ellama, kellel enne ei olnud paika kuski, ja kes pool kerjades ellasid omma pimmeda tüttrega, kedda Ewa olli õpetanud kehrama, ja kellele temma nüüd andis kehrust küllalt. Wannamees käib suwwel karjas, sest Hans panni Nihho perresse keik joute nored lomad ja puddo